

ПЪРВА ГЛАВА

КРАТЪК ИСТОРИЧЕСКИ ПРЕГЛЕД НА БИЛИНГВИЗМА И БИЛИНГВАЛНОТО ОБУЧЕНИЕ

1. БИЛИНГВИЗЪМ – ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Билингвизмът е явление, получено в резултат на контакта между два различни езика. Ако съществуват два езика **E1** и **E2**, които се намират в непрекъснат контакт, то сред техните носители са възможни следните варианти на владеење на езиците (според Р. Апел и Р. Майскин, 1987):

1. **E1** – владеење само на един език;
2. **E2** – владеење само на един език, различен от **E1**;
3. **E1/E2** – доминиращо владеење на **E1** и слабо владеење на **E2**;
4. **E1 = E2** – еднакво добро владеење на двата езика – **E1 = E2**;
5. **E2/E1** – доминиращо владеење на **E2** и слабо владеење на **E1**.

Р. Апел и П. Майскин (1987) определят два вида билингвизъм – обществен и индивидуален. Обществен билингвизъм съществува, когато в дадена общност се говорят два или повече езика. Авторите определят следните форми на билингвизъм в обществото:

- A** – носителите на два различни езика живеят в границите на една държава. И двете групи са монолингви. Определени индивиди поддържат междугруповата комуникация;
- B** – всички членове на обществото са билингвални;
- C** – едната група е монолингвална, а другата – билингвална.